

Tip na výlet:

Německá společnost Sächsishe Dampfschiffahrts GmbH se pyšní nejstarší a zřejmě i největší flotilou kolesových parníků na světě. Přímo pod „balkónem Evropy“ je možné na některý z nich nasednout a vydat se na výlet po Labi. (Anebo se alespoň v proskleném informačním centru na nábreží poptat na ceny a jízdní řády – obojí se mění.) Parníky vyjíždějí od května do listopadu a cílů vodních výletů je celá řada. Můžete zůstat v Drážďanech a podniknout – Kleine Rundfahrt zum. Vyjždí se každý den ve 14:30, zpátky na pevném břehu jste ve čtyři hodiny odpoledne. Během cesty – pro dospělého za sedm a půl eur, pro dítě za 3,75 eur – si můžete z vody prohlédnout dominanty Drážďan, technické typy zaujmou mostní konstrukce. Můžete se vydat do Mišně: dvě hodiny dlouhá cesta přijde dospělého zhruba na patnáct eur. Další možností je palác v Pillnitz, hodinu a půl dlouhá cesta stojí kolem deseti eur, pro dítě je

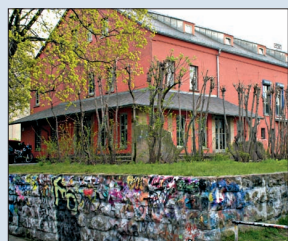

cena poloviční. Zámek Pillnitz byl letním sídlem saských králů a královen, dnes je vyhledávaným místem ani ne tak kvůli interiéru, jako spíše kvůli romantickým zahradám, jež zámek obklopují. Zahrady jsou v sezóně otevřené až do osmé hodiny večer. Pillnitz je pro turisty výhodný i tím, že nemusí obě cesty absolvovat parníkem. K zámku se dá dojet pěšky: stačí dojet na konečnou tramvaji číslo 9 nebo 14, projít se kousek podél břehu Labe, pak se pomocí trajektu – celoročně v provozu – dostat na druhý břeh – a jste v Pillnitz.

Kam na jídlo:

Příjemně se dá najíst v **Yenidze, tabákové mešitě**. Oblíbená mezi turisty je také **restaurace Linie 6**, inspirovaná městskou hromadnou dopravou. Najíst se také mů-

Café Scheune

žete v tramvaji, kde vás místo číšníka obslouží uniformovaní průvodčí. Poté si můžete dát drink v baru stylizovaném jako metro či benzinová pumpa. Linie 6 se nachází v ulici Schaufussstrasse 24, dá se k ní dostat tramvaji 4 a 12. Pověst hospody, která je stylová a kde se vaří chutná a nápaditá jídla, má **restaurant Aha** (Kreuzstrasse 7), přímo u Altmarktu. Pro milovníky cizokrajné kuchyně je nejlepším tipem **Café Scheune** (Alaunstrasse 36), kde nabízejí indickou či thajskou kuchyni.

informace

Pro české turisty jsou zde připraveny českojazyčné brožury: Tourist-Information Prager Strasse – Schinkelwache/Theaterplatz otevřeno od pondělí do pátku, 9 – 18.00
Telefon: 03 51/49 19 22 33
Telefax: 03 51/49 19 22 44

Kde najít informace o plavbě parníkem?
www.sachsische-dampfschiffahrt.de
e-mail: info@sachsische-dampfschiffahrt.de

Časopis IN spolupracuje s řadou průvodců Lonely Planet, které v češtině vydává nakladatelství Svojtka & Co.

SVOJTKA & Co.
NAKLADATELSTVÍ

→ která po několika letech získala nezaměnitelnou patinu.

Historické centrum Drážďan – tedy zbytky toho, co dříve bylo historickým centrem – se nacházejí ve čtvrti Altstadt.

Jde o oblast kolem náměstí Altmarkt, na jehož východní straně stojí znovu postavený kostel Kreuzkirche, pověstný chlapeckým pěveckým sborem. Dalším poznávacím znamením je budova nové městské radnice – Neues Rathaus. Neda-leko odtud už je pak „atrakce“, k níž se dnes sjíždějí turisté ze široka daleka. Slavný evangelický kostel Frauenkirche, vystavěný ve tvaru zvonu, jehož kupole vysoká devadesát šest metrů tvořila přes dvě stě let nezaměnitelnou siluetu Drážďan.

Kostel byl vybudován v letech 1726 až 1743 podle plánů Georga Bahra z pískovcových bloků a brzy se o něm hovořilo jako o největším kousku drážďanského baroka. Místní kostel uctívali jako zázrak stavitelského mistrovství, symbolizoval pro ně víru, sílu a soudržnost. Však také Frauenkirche vznikl na přání – a za nemalé podpory – místních obyvatel. Kobercové nálety 13. a 14. února

1945 zdecimovaly téměř celé město. Frauenkirche, jako zázrakem, ničivé dva dny přestál. 15. února, kolem desáté hodiny dopoledne, se však městem znovu rozlehla dunivá rána. Kostel s narušenou statikou po dvou dnech odolávání podlehl zasazeným ranám. Obrovitá kamenná kopule se zhroutila dovnitř kostela, zasypala vyhořelý prostor pod sebou a s ním i stovky lidí, které v podzemí Frauenkirche hledaly v horícím a bortícím se městě bezpečí. Z centra protestantské víry v Sasku se stal hromadný hrob.

Krátce po válce se začaly ozývat hlasy, které volaly po obnovení kostela. Jeho obnova se však tehdy programově nehodila, navíc by přišla na značnou sumu peněz. NDR tedy vyhlásila ruiny za válečný památník, místo rozjímání a vzpomínek. Jakýsi pomník obětem druhé světové války. Místo s tyčícími se černými pilíři začali záhy používat studenti jako své shromaždiště při protestních akcích proti NDR. Se svíčkami v rukou tu byli i na podzim zlomového roku 1989...

Krátce po sjednocení Německa se myšlenka obnovy Frauenkirche vrátila. Ten-

Milióny lešenářských trubek namísto Frauenkirche.

Snímky: Ivo Goldbach